

vel i Henhold til Krigs-Ulykkesforsikringsloven for søfarende som i Henhold til den almindelige Krigsulykkesforsikringslov.

Erstatningerne til de efterladte fastsættes efter Ulykkesforsikringsloven saaledes, at Enken faar en Kapital, der udgør 3,6 Gange afdødes Aarsløn, medens Børnene hver faar indtil 1,35 Gange afdødes Aarsløn. Børneerstatningen fastsættes inden for denne Grænse normalt efter det Antal Aar, i hvilke afdøde paa Dødsdagen vilde have haft Forsørgerpligt overfor Børnene. Den samlede Enke- og Børneerstatning kan dog ikke overstige 6,3 Gange afdødes Aarsløn.

Efter Militærinvalideloven fastsættes Enkeerstatningen som en aarlig Rente paa 25 pCt. af Mandens Aarsløn; Børneerstatningen ydes ligeledes som en aarlig Rente, der udgør 20 pCt. af Faderens Aarsløn indtil Barnets fyldte 18. Aar, og den samlede Enke- og Børneerstatning kan ikke overstige 65 pCt. af Forsørgerens Aarsløn.

For saa vidt angaar Erstatningerne til efterladte, der skal fastsættes i Henhold til nærværende Lovforslag, kan der ikke være Tvivl om, at disse ligesom efter Militærinvalideloven bør ydes som Renteerstatninger. Kun derved sikres det, at Erstatningerne stadig er til Stede, og kun derved opnaar man den ønskede varige Sikkerhed for Enkerne og Børnene.

Med Hensyn til Dødsrstatningernes Størrelse har man ment at burde foreslaa, at Erstatningen til Enken fastsættes til en aarlig Rente paa 50 pCt. af afdødes Indtægt, medens Børneerstatningen foreslaas fastsat til 15 pCt. for det første Barn og 10 pCt. for de følgende, og saaledes at den samlede Enke- og Børneerstatning ikke kan overstige 75 pCt. af afdødes Aarsløn. Man har ikke ment, at Erstatningerne kan fastsættes lavere, naar der henses til, at det i de heromhandlede Tilfælde maa være Samfundets Pligt at sørge for, at de efterladte sikres saaledes, at de skal være fritaget for alvorlige økonomiske Bekymringer. Det maa her særligt fremhæves, at der gennem rimelige Erstatninger til Børnene bør aabnes Mulighed for, at disse, uanset at Forsørgeren er faldet fra, kan faa den Opdragelse og Uddannelse, som Forsørgeren maatte forventes at have kunnet og villet give dem. Efter det fornævnte Forslag vil f. Eks. den aarlige Erstatning til en

Enke med to Børn, naar den afdødes Aarsløn har været 6000 Kr., blive 4500 Kr.

Idet man iøvrigt henviser til Bemærkningerne til de enkelte Bestemmelser nedenfor, bemærkes det, at der kun vil blive redegjort nærmere for de Punkter, paa hvilke Reglerne i nærværende Afsnit afviger fra Bestemmelserne i Loven af 27. Marts 1934 om Invalidere m. v. til tilskadekomne militære Værnepligtige, der som foran anført har dannet Grundlaget ved Lovforslagets Udarbejdelse.

Til § 1.

Angaaende Afgrænsningen af den Kreds af Personer, der er berettiget til Erstatning i Henhold til nærværende Afsnit, henvises til de almindelige Bemærkninger ovenfor.

Det er en Betingelse for at opnaa Erstatning m. v. i Henhold til Stk. 1, at paagældende er dansk Statsborger, og at han opholdt sig her i Landet, da den Begivenhed indtraf, der har været afgørende for paagældendes Berettigelse til Erstatning; Skaden eller Sygdommen skal saaledes være paadraget f. Eks. som Følge af Deltagelse i Frihedsbevægelsen her i Landet eller som Følge af en Frihedsberøvelse, der indlededes med Arrestation her i Landet. I visse Tilfælde kan det dog være rimeligt, at Personer, der ikke opfylder de nævnte Betingelser, faar tillagt Erstatning, f. Eks. hvor en her i Landet bosat Udlænding har deltaget i den danske Frihedsbevægelse. Afgørelsen af dette Spørgsmaal, der maa bero paa de nærmere Omstændigheder i hvert enkelt Tilfælde, er i Henhold til Bestemmelsen i § 64 henlagt til Erstatningsraadet, der kan dispensere fra de nævnte Vilkaar.

Spørgsmaalet om, hvorvidt Bopæl her i Landet iøvrigt er en Betingelse for at faa udbetalt Erstatningsydelse i Henhold til nærværende Afsnit, afgøres af Direktoratet for Ulykkesforsikringen i Henhold til Lovforslagets § 25, Stk. 3. Det er fastsat som Betingelse, at Skaden eller Sygdommen er paadraget i Tidsrummet efter den 9. April 1940 og indtil Krigstilstandens Ophør jfr. herved Krigsulykkesforsikringslovens § 14.

Det er i Stk. 1 a), for det Tilfælde at Skaden eller Sygdommen er paadraget som Følge af Virksomhed til Fordel for Frihedsbevægelsen, fastsat som et Vilkaar, at paagældende har haft Til-